

zaaknummer 2013 T 948

28 oktober 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. C.E.J.M. Heerkens Thijssen, advocaat te
Amsterdam,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tot zijn uittreden op [datum] lid van de Norbertijnen O. Pream.
juridisch adviseur: mr. dr. L.H.M. Zonnenberg, advocaat te Den Bosch.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 28 maart 2013. Op 21 mei 2013 is een verweerschrift binnengekomen van aangeklaagde.

Op 17 oktober 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Heerkens Thijssen, voornoemd. Daarnaast is de heer [naam] verschenen als getuige.

Aangeklaagde is verschenen met zijn zus, mevrouw [naam]. Hij werd verder bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Zonneberg, voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. In het jaar 1963 kwam klager intern op [school] te [plaats], omdat hij priester wilde worden. Klager genoot van de sfeer, de clubs en hij voelde zich bevoorrecht. Klager bleef het eerste jaar echter zitten. Zijn ouders besloten hem toch nog een tweede kans te geven op het gymnasium. Naarmate het jaar vorderde, medio voorjaar 1965, dreigde klager wederom in achterstand te komen en toen schreef zijn moeder klager een brief dat hij bijles moest gaan volgen bij aangeklaagde. Dus op advies van zijn moeder deed klager aangeklaagde het verzoek om hem bijles Latijn te geven. Dit deed aangeklaagde vervolgens.

2.2. Op een dag nodigde aangeklaagde klager uit om op zijn kamer te komen en daar namen zij samen wat Latijnse vervoegingen door. Op een zeker moment stelde aangeklaagde

voor dat klager op zijn schoot kwam zitten, dan kon aangeklaagde hem beter lesgeven. Ineens trok aangeklaagde klager tegen zich aan en begon klager met zijn sterke armen vast te klemmen. Met zijn behaarde wangen begon aangeklaagde hem te liefkozen, waarbij de druk van zijn lichaam exponentieel toenam. Het Latijnse boekje fladderde op de grond. De handen van aangeklaagde bleven rusten op klagers onderbuik en genitaliën, waarbij zowel de druk, alsook het tempo van zijn bewegingen voor de duur van enkele minuten werd opgevoerd. Klager kreeg haast geen lucht meer en raakte door het gebeuren in een soort schemertoestand. Gebrek aan adem, hevige pijn in zijn buik en angst veroorzaakten bij klager een pijnkramp, waarbij hij hoopte dat het einde wellicht genadig zou zijn. Aangeklaagde schokte en daarna verloor hij zijn omklemming, waarna hij zijn soutane recht trok en tegen klager zei: “Ga nu maar weg.” Klager stond wankelend op.

2.3. De volgende ochtend stond aangeklaagde met een wit vertrokken gezicht in de chambrette van klager en overhandigde hem een vogelkooi met twee zebrevinken. Klager besloot het gebeuren geheim te houden en vertelde niets aan zijn ouders. Later stuurde klager aangeklaagde nog een brief met de vraag of hij hem zich nog kon herinneren. Aangeklaagde heeft klager toen een brief teruggestuurd waarin stond dat klager een mager ding was die altijd de kluts kwijt was.

2.4. Door deze ervaring met aangeklaagde wantrouwde klager ouderen en zeker mannen. Klager heeft zijn hele leven moeite met autoriteit, relaties, werk en vertrouwen in anderen. Langdurig leeft klager van uitkeringen, hij heeft snel pijn, hij kan geen relaties aangaan met noch mannen, noch vrouwen, zodat de conclusie is dat deze afschuwelijke gebeurtenis met aangeklaagde bij klager een zwaar trauma heeft achtergelaten. Het doel van de klachtenprocedure is het krijgen van zowel erkenning alsook van genoegdoening en compensatie.

3. Het verweer

Aangeklaagde heeft zowel in zijn verweerschrift gesteld als ook ter zitting toegelicht dat hij van 1960 tot eind 1971 werkzaam is geweest en gewoond heeft op het terrein van [school] te [plaats]. Oorspronkelijk was aangeklaagde als surveillant en als econoom werkzaam. Later heeft hij (bij)lessen Engels, Nederlands en ook een jaar Latijn gegeven. Aangeklaagde herinnert zich klager in het geheel niet. Aangeklaagde heeft klager de door hem gestelde brief ook nooit geschreven. Het geheugen van aangeklaagde is nog goed. Hij kan zich absoluut niet herinneren dat hij klager bijles zou hebben gegeven. Aangeklaagde vraagt zich af of er wellicht sprake is van een persoonsverwisseling. Aangeklaagde heeft klager zeker niet op zijn schoot uitgenodigd. Hetgeen klager in zijn klacht heeft omschreven, kan absoluut geen ervaring zijn die klager met aangeklaagde heeft gehad. Aangeklaagde ontkent dan ook met klem hetgeen klager hem verwijt. Aangeklaagde heeft zich op het standpunt gesteld dat er onvoldoende bewijs is.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of

chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. De Klachtencommissie moet eerst de vraag beantwoorden of de door klager gestelde feiten gekwalificeerd moeten worden als seksueel misbruik in de zin van de Procedure. De Klachtencommissie overweegt daartoe dat klager heeft gesteld dat aangeklaagde hem eenmalig tijdens een bijles zodanig sterk heeft omklemd dat hij bang was dood te gaan, en voorts hem met zijn behaarde wangen liefkoosde en de genitaliën van klager heeft betast. Ten aanzien van de liefkozing en het drukken op klagers genitaliën is de Klachtencommissie van oordeel dat dit geen gebruikelijk handeling in de leraar/leerling verhouding, en dat er ook niet is gebleken van omstandigheden die dit verklaren of excuseren. In aanmerking nemende dat aangeklaagde ook niet heeft betwist dat dit onder seksueel misbruik in de zin van de Procedure valt, is de Klachtencommissie van oordeel dat deze feiten onder seksueel misbruik in de zin van de Procedure vallen.

4.3. Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of het gestelde seksueel misbruik voldoende aannemelijk is geworden. Daartoe heeft de klachtencommissie het volgende overwogen. Naast de eigen verklaring heeft klager verteld over een brief die aangeklaagde hem zou hebben geschreven, maar hiervan is geen bewijs voorhanden, nu deze brief volgens klager (bij de [brand]) verloren is gegaan. Ook de overgelegde steunverklaring van de heer [naam] , voornoemd, evenals de verklaring ter zitting (over hetgeen hem is overkomen in relatie tot aangeklaagde) kunnen in deze zaak niet als overtuigend steunbewijs dienen, nu de ervaringen van de heer [naam] van geheel andere aard zijn en dus niet soortgelijk gedrag inhouden. Blijft nog als steunbewijs over de verklaring van de heer [naam]. Het gaat hierbij om een verklaring omtrent hetgeen klager zelf reeds in en sedert 1990 aan de heer [naam] heeft verteld. In het licht echter van de pertinente en consistente ontkenning van aangeklaagde –zowel in zijn verweerschrift als ook ter zitting- is de Klachtencommissie van oordeel dat er onvoldoende feiten en omstandigheden zijn om niettemin de klacht voldoende aannemelijk te achten.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld ten aanzien van aangeklaagde onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de Klachtencommissie niet kan adviseren deze klacht gegrond te verklaren; waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde gebeurtenis niet is voorgevallen. Indien in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de abt van de Abdij van Berne de klacht tegen aangeklaagde niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 28 oktober 2013 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, W.M. Veltman-Breddels en W.A.M.C. Mol, leden, bijgestaan door mr. M. van der Meulen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.